

La Veu d'Inca

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ

Murta, 5.—INCA.

Any III

SETMANARI POPULAR

INCA 17 DE MARS DE 1917

Núm. 116

PAGAMENT A LA BASTRETA

Un trimestre Una pesseta

CONFERENCIA

DEL Rnt. P. CASULLERAS

Amb la competència que el prestigi i una llarga experiència sobre aquest sistema educatiu li estan donant, vengué a parlar-nos, diumenge vespre, el sabi pedagog, P. Casulleres, Superior dels PP. Missioners de Palma.

Aquesta segona conferència del segon cicle que amb tant d'entusiasme es va desenvolupant en el Casal Obrer, havia despertada interès extraordinari. I prova d'això, el concurs numerós i il·lustrat, de casa i de fora casa, que e-hi assistí, àvid de conèixer quelcom del sistema pedagògic montesorià, que amb tanta fe i abnegació pregona arreu per tota l'illa el benemèrit relligiós. El nom de aquest, per les seves brillants qualitats d'erudició, i pels coneixements que, en los seus viatges per l'extranger ha adquirit, ja és avui un bon reclam per l'obra educativa de la que s'ha convertit en decidit Apostol; havent conseguit ja, com a fruit de la seva labor, veurer-la implantada a Mallorca.

Aquí va un petit extracte de la conferència. En gràcia a la brevedat, mos fitxarem solsament en lo substancial.

Comensà el conferenciant fent història de la fundadora del sistema, Sr.ª Montessori, passant després a parlar de la circumstància ocasional que influí en la autora a formar el seu sistema d'ensenyansa.

Aquesta, pareix que estava primerament encarregada de l'educació d'infants anormals i idiots. Amb ells comensà a ensajar uns procediments especials, molt naturals; observà que en moltes de coses aquets nins responien de sí tant bé com els perfectes, com els normals.

Però quant el sistema comensà a cristallitzar-se—per dir-ho així—fou en ocasió d'encarregar-se la Sr.ª Montessori d'una escola d'infants normals, en unes barriades obreres, l'any 1907 (si mal no recordam) en Roma.

L'especialitat del sistema estriba en que's deixa al infant en completa llibertat d'acció, és a dir: no que se concedesca a

l'infant una llibertat absoluta, la de poder fer el bé o el mal, indistintament, segons vulga; sinó que se concedeix al infant el que puga fer bon us de la llibertat, donant-li camp expedit per a que, lliurament,—sense impositcions, sens necesitat d'incentius, sens l'interés d'obrar mogut solsament pel premi o pel càstic,—puga aixís, amb espontaneïtat, desenvolupar les seves facultats intel·lectuals.

El medi ambient—vengué a dir—exerceix una gran influència en el nin, el qual té en sí una gran potencialitat i el gèrmen de lo que en l'esdevenir ha d'esser. Però moltes voltes queda coartat el seu desenvolupament natural.

Perque nosaltres regularment nos formam una idea equivocada de l'psicologia del infant: nos formam un desig de lo que volguem que sia, pero no nos preocupam de lo que en realitat és. En una paraula: no fem un estudi analític del infant, ni escorcollam llurs primeres inclinacions. A diferència de lo que fa el metge amb l'anàlisis del microbi infectiu, causa de la dolencia del seu pacient, nosaltres no nos preocupam de la naturalesa ínfima dels nostres nins.

Vat-aquí idò una de les ventatges del sistema en qüestió, mitjantsant el qual, donada la casi pasivitat del mestre, el nin és el principal factor, residint en ell casi tota l'acció. No necessiten els infants l'intervenció directa del mestre, com succeix en les escoles oficials; perque el nin—com s'ha pogut observar amb aquest sistema—pot molt bé fitxar la seva atenció, prescindint d'ell.

Per corroborar els seus aserts, cita el conferenciant alguns casos pràctics, que venen a comprovar la virtut educativa del sistema.

Entre ells (no los citarem tots per no esser llargs) recorda el d'aquells nins que es negaven a entrar a classe. La relligiós que los cuidava no los digué res, i a les llargues, veient ells que obraven malament i guiats per l'exemple dels altres, per son propi impuls obeïxen i entren. En aquest

cas es trasllueix molt bé l'espontaneïtat en que obra l'infant com a per convicció, no per imposició externa.

Per altre part, en el cas que cità del nin que estava de grapes, s'hi veu l'instint d'economia. ¿Que feia l'infant així? Idò recullir les miques de pasta sobrants de les formes o mol·los que els altres havien fet pels seus treballs. Altres en lloc d'inquirir lo que feia l'infant, l'hi haurien donat de crotelles.

En les escoles Montesori no se donen premis ni castics. No se premia, per avesar al infant a no obrar per el pur interés i per no excitar el seu amor propi o l'enveja an els demés. No se castiga, per no fer-los tímids o acovardats; i perque el millor càstic que se pot imposar a un infant es obligar-lo a aprende a conèixer els seus errors i corregir-los.

Acabà sa notable conferència el P. Casulleres, incitant an els mestres i autoritats a estodiar i implantar el sistema Montesori. Tengué paraules d'encomi per el Profesorat, al qual—digué—no se li té la consideració i estima que mereix. Els professors tots—afegí—haurien d'esforçar-se en adoptar aquest sistema, perque a les llargues ell ha de triomfar. Doncs tenc la convicció—digué—de que passats que sien una dotzena d'anys, serà tanta la seva força convictiva i la seua folgansa, que segurament s'imposarà a tots els demés sistemes pedagògics.

I ara dues retxes de *propria cullita*, encare que siguem llecs en pedagogia.

Nosaltres desconexiem absolutament tal sistema. Sabiem, per referencies, que en dites escoles no hi cap dels utensilis rutinaris de l'ensenyansa oficial: ni cartells, ni mapes; i a pesar de tot mos asseguraven que els nins que e-hi assisteïxen (ordinariament son de 4 a 7 anys) entenen de figures geomètriques, coneixen les dimensions, saben lletgir, escriure etc. I per cert, que e-hu trobavem gros an això!

Ara, després de lo que mos digué el sabi conferenciant no duptariem en firmarnos entre els incondicionals adoptadors del sistema.

Lo que més nos encanta de tal sistema és la llibertat en que és deixa al infants, perque aquets amb tota espontaneïtat deixin translluir el seu caracter, les seves ap-

fituts. Perque ha d'esser, per cert, encantador observar al nin com apren jugant i com la seva raó a poc a poc i per virtut pròpia llansa al entorn seu els seus primers resplandors! Quantes marevelles d'espondaneïdat s'hi han de destriar!

L'ideal d'educació escolar—ha dit molt bé un sabi catòlic-social, no és: la menor llibertat possible al infant, sinó: la major llibertat raonable.

Es precis deixar als infants en certa llibertat *vigilada*,—continua aquest—i que s'enginyin ells mateixos per sortir de les dificultats. Sinó el nin serà tímit, indecís. I ja és sab, la timideç i indicisió son vertaderes dolencies de la voluntat que impossibiliten el formar caracter.

Per això creim en el sistema Montessori. I-lo mateix que l'amic J. Estelrich,—com digué en cert article sobre el particular—a la pedagogia montessoriana la consideram la Pedagogia del esdevenir.

La nostra més efusiva enhorabona al ilustre P. Casulleras, figura avui de relleu en el camp pedagògic.

J. A. PVRE.

Inca 16-5-17.

ROMANCET DE SANT JOSEP

Sant Josep és un vellet
que té arrugues a la cara,
porta a la mà esquerra un Nin
i un bastó florit a l'altra.

Sempre que mira, somriu;
beneheix, sempre que parla;
i, niu de dolçor, té un cor
ont tots els pobres hi caben...

Jo'l vull molt a Sant Josep
que és un vellet venerable,
que té'l front emmorenit,
que té'ls cabells com de plata,
que té'l somriure d'infant,
que té arrugues a la cara,
porta a la mà esquerra un Nin
i un bastó florit a l'altra.

JOSEPH GRANGER

LA CASETA DE NAZARET

Recó sant de Galilea,
Caseta de Nazaret;
L'aspra terra te sostenta,
Mes tu sostens tot lo cell.

Traballava al banc de fusta,
Prop de Maria, Jusep;
I sus d'ells, per fer juguines,
L'infantó Jesús s'asseu.

Des que'l pit dexa dolçíssim
Una feina el té distret;
Dos trossos de llenya encreua
Tot travan-los amb un pern.
Tant bon punt la creu acaba,
La bese mirant al cel;
I, tombant sa tendra esquena,
S'hi allarga de mans i peus.
La Vergé que trista'l mira:
—Jesuset, ¿i are que feis?

—Mare meua, si ho sabiau...

Me té Amor braços uberts.

—¿No'us plau ja la dolça falda
Que'us gronxava dins Betlem?

—Mes ¿del llit, Mare, que fora,
Ont p'els homes are gec?—
I aquí Ella en plors esclata
Girant-se en vers de Jusep,
Mentres l'infant la creu besa
entre resplandors eterns.

¡Recó sant de Galilea,
Caseta de Nazaret,
L'aspra terra te sostenta;
Mes tu sostens tot lo cel;

† JOAN GUIRAUD PRE.

PROP DEL FOC

IV

Regirant paperots vells d'un aficionat a escriure la propia historia, entre relacions de negocis i cartes d'amor, trobí la següent interessant narració:

«IMPRESSIONS D'UN VIATGE EXTRAORDINARI

»Estava malalt al llit. El dimecres de la passada setmana, a les dotze de la nit, sentí una feixuga modorra i em vaig morir; jo mateix vaig sentir com me moria. Mon cos estirat, enrampat, groguenc i babejant me feu un gros fastig. Ma viuda plorava i mon hereu recomptava la plata del calaix. Jo la sentia drincar. Rès més vaig veure del món, perquè volant, volant, varen portar-me a un lloc fosc i varen posar-me davant un cinematògraf de tota ma vida, minut per minut. Jo veia ben clar que tota ma vida havia estat dolenta, mes passions de viu me semblaven llot i em sentia irat; tant, que, rabiós contra de mi, vaig demanar l'infern. L'infern aparegué i vaig tirar-m'hi desesperat. Jo no sé si era jo que estava a l'infern o si l'infern estava en mi. Serien les dues coses plegades. Satanàs no tenia cap forma d'home. Era com una flama de foc blavós que, arronsant-se i estirant-se i caragolant-se, prenia mil formes faniàstiques i horroses: ara semblava un drac de cap voluminós, ara un pop de temptaculs flamejants, ara un cucot roent, ara un escarbat furiós. No me'l podia treure de davant. Ell m'arrocegava. D'un estany d'aigua tan freda que cremava me portà a un de sofre fos que glaçava. Amb llengües de foc me traspassava i amb carotes fastigoses m'omplí d'horror. Jo li deia «mata'm, mata'm», i ell reia tan fort que li saltaven brases dels ulls. El tuf i la fetor m'asfixiaven, el terratrèmol m'aturdia, la set m'arborava. Alló estava ple d'altres com jo.

«Sentia Caín que'm deia: ¿De set te queixes i ara acabes d'arribar? Jo fa cinc mil anys que no he tastat aigua.»

«Judas se burlava de mi cridant: «Si jo hagués vist Jesús a la creu, com l'has vist tu, no l'auria pas traït.»

«Jo prou volia morir-me, o matar-me mes cada minut sentia alenades ardents de més

forta vida. Jo volia sortir, mes la volta de la pressó era cent canes damunt el meu cap. Jo volia maleir, mes no n'havia après encara. Jo volia suar, mes la suor se'm glaçava pel terror. Jo volia cridar, mes me sentia fadigat de sofrir. Un sol pensament tenia clavat i era aquest «sempre, sempre, sempre».

Quan més esparverat estava, a la volta de l'infern s'obrí un portell i entrà una flairada d'aire fresc i vegí un estel, que venia a mi. No era un estel, era, un àngel. M'agafà pel braç i em digué: No ets condemnat encara, surt i recorda't del que has vist.»

I al sortir vegí claror de dia, sentí frescor a la cara, obrí els ulls i em vegí al llit. Era viu, ben viu.

Ma muller exclamà: «Quina són més llarga!» ¿Sofries? Lleva't depressa que avui és dia d'anar al teatre.»

S'obriren mos ulls com dues mitges taronges, guaitava i no comprenia. Me semblava que'l món anava de revés i que la gent caminaven cap per avall.

Me semblava que molts reien que deurién plorar.

Me semblava que molts gustos tenien foc a dintre.

Me semblava que molta gent tenia el cervell ficat a les sabates.

Me semblava que persones que's feien per vives no feien sinó badar.»

A l'arribar aquí, les rates havien frocejat el paper i no's podia entendre res més, i a fe que és llàstima perquè aquell pobre que's tingué per condemnat, posat a filosofar, hauria pogut dir-nos coses verament lluminoses, puix que'l foc de l'infern, encara que ardent, refreda el de les passions, i encara que blau-fosc, com el del sofre, ens il·lumina amb la veritat.

JAUME RAVENTÓS.

(De Proses de bon seny)

Garbes i Gavelles

La «Gaceta»

La «Gaceta» publica:
Decret declarant que el Banc d'Espanya podrà augmentar la circulació de billets de banc a la xifra de 2.500 millions autoritzats sense que en cap cas pugui excedir el total de l'emissió de 3.000 millions i disposant que l'excés de circulació fiduciaria sobre els 2.500 millions de pessetes estigui necessàriament garantit per una quantitat igual en or.

Relació de factures presentades per cobrar crèdits de Ultramar en el torn preferent, que han de satisfer-se per la Tresoreria de la Direcció de classes passives.

La Missió a Barcelona

Els actes de diumenge passat varen ser digne coronament de l'èxit increïble i verament incalculable en els seus efectes morals, que han tengut les missions.

El disabte al vespre, els confessionaris de totes les iglésies semblaven estar sifiat tant

era l'aflluència de feels, homes i dones que esperaven torn i que obligà a tancar les portes més tard de l'hora habitual.

Això feia preveure que les comunions generals serien interminables, i realment, va ser així, no recordant-se ocasions en que s'acostàs tantíssima gent a combregar a tantes iglèsies on és celebrava el final de la Missió.

La professó de la tarda va ser una d'aquestes esplèndides manifestacions de piedad que sol donar Barcelona.

Les dones anaven en fileres de quatre i a pas regular. Doncs, amb tot i això, durant més de cinc quarts d'hora anaren sortint dones per la porta principal de la Seu. Totes anaven amb mantellina i amb l'insignia de l'associació a que pertanyien; i tot marxant, cantaven el Rosari.

Els balcons de tot el curs eren endomeçats i els carrers plens d'una gentada enorme, cuidant de prevenir incidents forces de la guardia civil i de seguratat.

El cap de processó era ja de tornada a la Catedral i encara sortien dones per la porta principal, això que la carrera que seguí era molt llarga.

En el moment en que anava a sortir la clarecia es posà a ploure de tal manera que es sospengué la sortida.

El Sant Crisro de Lepant, ja que no pogué sortir al carrer va ser portat en processó per l'interior de la Seu i pels claustres.

El senyor Bisbe sortí del Palau essent aplaudit i victoretjat per la gentada que s'apilotava al seu pas i anà a la Catedral on pujà a la trona i feu el sermó de final de la Missió, després de lo qual va donar la benedicció papal a la concurrència que omplia la Seu.

El gran triomf de La Lliga Regionalista

Diumenge passat la Lliga Regionalista de Barcelona assolí un gran triomf electoral.

De vintú candidates que presentà en sortiren elegits *denou*. Mai cap partit havia vista una ratificació de confiança, una adhesió tant manifesta de la opinió pública a les seves campanyes, com ha obtingut La Lliga an aquestes eleccions provincials.

I no solament han resultat elegits *denou* dels vintú candidates que presentà la Lliga, sinó que també e-hu han estat els seus aliats en les naturals combinacions d'unes eleccions de vot múltiple, com e-hu son les provincials,

En canvi, en Lerroux, sols ha tret dos diputats radicals.

El seus *barbaros* no li degueren ajudar gaire; i de poc li ha valgut els seus arranjaments.

Contra la blasfemia

En contestació a la súplica de la «Lliga Nacionalista contra la blasfemia», el ministre de la Guerra de Italia ha dirigit una circular a totes les autoritats del reine, recordant que «la disciplina militar obliga an els soldats i oficials de donar sempre exemple del bon parlar» i prohibeix les imprecacions, les flectomies i els discursos contraris a les bones costums. Tolarar les infraccions—diu—seria trist signe de decadencia moral que desdiu molt de l'educació que deu distingir el cos

d'oficials, els qui deuràn vel'lar perque aquesta ordre sia observada rigurosament, castigant sens consideracions qualsevol infracció pel bé moral de l'exèrcit i del poble.

Mort del comte de Zeppelin

Comuniquen que el célebre inventor dels dirigibles, comte de Zeppelin, ha mort a la edat de 78 anys, el dia 8 de març a conseqüència d'una pulmonia.

Els caputxins a la guerra

Segons *Il Corriere della Sera* de cinc mil caputxins que hi ha a Italia, tres mil estan an el exèrcit, uns com a simples soldats i altres com a capellans militars.

Si an això s'hi ajunten cinc mil frares menorets que estan a l'exèrcit italià, resulta que solament a Italia vuit mil frares Franciscans serveixen a l'exèrcit.

Mallorquines

Està vist que les disposicions que dona el Governador per suprimir les bregues de cans són papers banyats, lletra morta.

Dilluns, dia 12, en el lloc conegut per *pont des lleó*, situat entre Inca, Campanet i Selva en feren una altre—i van mil—que segurament constarà també en els *anals canistes* per les *glorioses* conseqüències que va dur.

Passats cent anys, en les nits d'hivern ho contaràn les padrinetes campaneteres a sos nets que escoltaràn aquets fets barbres tremolosos de indignació. Aquesta brega i ses conseqüències seràn la fita a on s'aturarà espantada la historia de Campanet, temerosa d'haver de passar per dins l'inmundicia de tanta borratxera, per mig de guinevets oberts i revolvers que's desparen...

Era la una de la nit i tots els veïns dels carrers pròxims a la plaça varen saltar del *llit* desvel-lats pel renou, blasfemies escandalosa, bacanal que s'armà i acabà amb tirs i guinavets oberts; Trenta homes en l'últim grau de borratxera eren els causants de tot aquest desgavell sent la causa de tot això la brega de cans.

Campanet així com estan les coses no pot viure... ni dormir.

Es hora ja de posar-hi remei, senyor Governador?

CAP-BUITADA D'UN MINISTRE

Mentres els que-viures pugén fins a perdre-se de vista i de totes parts se'axequen veus apenes perceptibles, a causa de la fam, demanant pa; quant milers d'espanyols atravessen els Pirineus per porer viure; i mares i esposes demanen amb llàgrimes als ulls i amb el cor amarat de dolor la supressió del joc; quant corren pels carrers de totes les ciutats centenars d'infants fent la plorinya perque no mengen prou, el ministre de la governació posa en mans de tots aquests sers desgraciats un *Reglamento de los toros* nou i flamant, amb que és creu apagar la fam dels desenats, aturar el torrent d'emigrants, fer callar les desgraciades mares i esposes i fer pegar quatre sótales de alegria als infants que testenetgen de gana. An els romans les daven *panem et circenses*—pa i espectacles,—i a nosaltres ens volen dar espectacles sols—i barbres per més afegitó—quant ens fa falta treball, pa, instrucció i... que aquest ministre dimitesca.

EL DRET FORAL DE MALLORCA

Dia 14 arribà a Ciutat el Vice-president de la Academia de Jurisprudencia de Barcelona, senyor Maspons i Anglasell.

L'objecte de sa visita és veure d'unificar en quant sia possible nostro Dret foral amb el català.

Dessitjam de tot cor que ses aspiracions, que son les nostres, sien ben acullides.

NOU CANONGE

El senyor Bisbe ha nomenat canonge amb dignitat de Xantre, a son secretari Dr. Balanzá.

Nostra enhorabona.

REBIR LO NYIC.

Noves d'Inca

Nostro Ajuntament ben aviat quedarà desmembrat amb motiu de tres baixes de reitgidors que perteneixen al partit lliberal causades per diferents motius.

Primer, per la dimisió, que ens han assegurat, ha presentada de reitgidor D. Francesc Llabrés, al Sr. Governador.

Segon, per la mort de D. Antoni Mateu, haguda aquesta setmana.

I tercer, per la incompatibilitat que resulta entre'ls carregs de reitgidor i diputat provincial que representa de moment D. Domingo Alzina, l'actual Bal'le d'Inca.

Es fan molts de comentaris respecte qui prendrà la vara, quant el nou diputat prengui pocessorí del seu carreg, acentuant-se molt l'opinió de que serà el Bal'le d'Inca D. Bernat Alzina, cosí de l'actual.

Diumenge morí D. Esteva Calderón, corresponsal administratiu an aquesta població del «Correo de Mallorca.»

La condució del cadaver al Cementeri i els funerals celebrats per la seva ànima han resultat una manifestació de dol per la gran gentada que hi assistí, puis el caràcter bondados del difunt tenia aguanyades moltes simpaties i era molt popular, lo mateix que sa familia, a qui acompanyam en lo seu dol, particularment a l'amic, son Fill, D. Marià, conserge del Círcol d'Obrers Catòlics.

Dijous morí D. Antoni Mateu de ca'n Rinya, després de llarga malaltia. Era reitgidor de l'Ajuntament de la Ciutat i militava en política al partit Lliberal.

Es per demés al dir que les seves exequies han constituït una manifestació de dol.

Donam el pesabé a la familia.

Durant aquesta setmana s'està celebrant a la Parroquia el setenari del Patriarca San Josep, amb sermó cada dia pel P. Coramé, i Nostr'Amo patent.

Dia 25 d'aquest mes, festividat de l'Encarnació del Fill de Deu, la Congregació

de Mares Cristianes, celebrarà una gran festa a Ntra. Sra. dels Dolors.

Abans de l'ofici es beneirà una hermosa i artística bandera que s'acaba de confeccionar. Seràn els padrins d'ella D.ª Maria Ignacia Verd i D. Domingo Alzina, Bal'le de la Ciutat.

A un altra banda d'aquest número, nostros lectors trobaràn l'extracte de la conferencia que diumenge donà el P. Casulleras an el Círcol d'Obrers Catòlics, sobre el sistema d'ensenyansa «Montesori».

An el cronista li queda a dir que acudeix molta gent distingida que no solia frequentar aquell centre, a les notables conferencies que an ell es donen. Per la seva significació pedagògica hem de fer notar que diumenge e-hi assistí D. Joan Vidal, mestre de Llubí, acompanyat del Bal'le d'aquell poble i de sa Fillà D.ª Joana Mestre de Muro, i son fill Mestre titulat; D. Francesc Beltrán Mestre de Costitx, D.ª Margalida Ferrer, Mestre d'Inca, el director i alguns professors del Col·legi dels germans de les Escoles Cristianes; els frares professors de les Escoles Franciscanes; els professors D.ª Severa Madariaga i D. Ventura Maril i altres persones que los toca de prop l'instrucció i ensenyansa.

En totes les conferencies que s'han donades aquesta hivernada sempre e-hi hem vist el Sr. Bal'le D. Domingo Alzina que en la seva presencia ha demostrat amor a sa cultura.

Pel dia de Sant Josep es prepara una bona vel·lada Literaria-musical, a quin acte donarà la seva anunciada conferencia el M. I. Mn. Joan Quetglas la que tenia que ferse demà vespre i s'és traslladada el dia 19 per donar mes solemnitat a la festa del Sant Patriarca.

Demà diumenge, a la reunió mensual dels Terciaris de Sant Francesc, podran professar a l'ordre els germans que hagen cumpfit un any de noviciat.

No havent pogut vencer les dificultats que motivaren la desaparició de «Ca-Nostra» en la marxa de la «Veu d'Inca» hem de participar a nostros amics, amb greu de la nostra ànima, que ben aviat se despedirà del públic.

La són, dexa-la arribar,
no la vagis a cercar;
que és tan bona la trobada
com dolenta la cercada.

L'aire del camp fa més be
que les taules del café.

Guardet be en la joventut;
per tenir bona vellesa
s'ha d'acaparar salut.

Si de salut vols guardi;
de la nit no'n facis dia
i llévat ben dematí.

MERCAT D'INCA

Preus que reigiren a nostro mercat

Bessó	a	75'00	el quintá
Blat	a	25'00	la cortera
Xexa	a	25'50	id.
Sivada	a	12'00	id.
Id. forastera	a	11'50	id.
Ordi	a	15'00	id.
id. foraster	a	14'50	id.
Faves pera cuinar	a	29'00	id.
id. ordinarias	a	23'00	id.
id. per bestia	a	22'50	id.
Blat de les Indies	a	27'00	id.
Monjetes de confit	a	45'00	id.
Id. Blanques	a	44'00	id.
Siurons	a	34'00	id.
Fasols	a	00'00	id.
Garroves	a	07'50	el quintá

LLIBRES de TEMPORADA de Corema

VENALS A LA LLIBRERIA DE CA'N DURÁN.

DEVOCIONARI LITÚRGIC pels feels de la Diócesis de Mallorca, publicat per la Biblioteca del Bollett Dominical de les Parroquies de Mallorca, arretglat pel Rnt. D. Joan Quetglas i altres clergues.

En rústica 70 cèntims, encuadernat en tela una pesseta.

EL TRESOR AMAGAT de la Santa Missa per San Leonard de Porto—Maurici—En rústica 40 cèntims. Encuadernat en tela 1'50 ptes.

LA PASSIÓ DE N. S. JESUCRIST segons els quatre evangelistes.— Traducció catalana de Mossèn Llorenç Riber Pvre.— Il·lustrada amb quaranta gravats reproducció dels millors quadres antics i moderns i plans i reconstruccions etc. etc.—En rústica 40 cèntims i encuadernat en tela una pesseta.

VIDA DE SANT JOSEP Espòs de la Verge Maria—Lectures per a les families cristianes,—traducció directa del original italià per Mossèn Llorenç Riber, il·lustrat en preciosos gravats.—En rústica una pesseta, en tela dues.

SETMANES SANTES en llatí i castellà, traducció amb notes aclaratories meditacions i exercicis piosos per D. Josep Maria Quadrado—Tres pessetes. En castellà solament 2 ptes.

Santa Maria Magdalena pel R. P. E.—D. Lacordaire de l'Ordre de predicadors de l'Academia francesa, traduït per D. Joan Thompsón—Encuadernat una Pta.

Los siete Viernes de la Santíssima Verge dels Dolors per l'autora de *Horas Santas*—80 cèntims encuadernat.

Jesucriste y la Magdalena per M. Cambón, en rústica ptes 3'50.

El gran día se aproxima o cartas sobre la Primera comunión per Mons

J. Gaume Protonotari apostòlic, traduït del francès per R. P. A. C.—1'25 ptes encuadernat.

Meditaciones sobre la vida de Nostro Senyor Jesucrist pel R. P. M. Meschler, S. J. versió directa del Alemán per D. A. Pont i Llodrà Pvre.—Tres toms escuradament encuadernats.

Segunda Anthologia vocalis (Litúrgica) 122 cantiga sacra, tribus vocibus Aequalibus ex auctoribus antiquis ac modernis. Una pesseta.

REDUCCIONS

CARTELLS de Reducció de Kilos a lliures—En papé una pesseta; en cartó 1'75.

REDUCCIO de Kilos a arroves, lliures i unces al estil de Mallorca p'en Bartomeu Ramis. 20 centims.

REDUCCION de Kilos a libras y raillesimas. Contiene, además, las reducciones de cuarteras a hectolitros, de canas a metros y de metros a canas con sus divisores=30 cents.

REDUCCION de Kilos a quintales, arrobas y libras con las reglas para hacer cuentas por Juan Vidal, Maestro de la Escuela Nacional de Llubí. Una 25 cents.

Llibreria del Carrer de la Murta.—Inca

1917

Calendari Monumental de Catalunya

== 5 PESSETES ==

Venal a nostra Redacció

INSTALACIONES ELECTRICAS Y DEMAS TRABAJOS DEL RAMO A PRECIOS SUMAMENTE ECONOMICOS

PRONTITUT - ESMERO - ECONOMIA

Jose fuster

CALLE DE LA FUENTE N.º 42

Instalaciones gas sumamente economicos

LAMPARAS A PRECIOS BARATISIMOS

Pedid informes, y se convencerán.

CASA PER LLOGAR.—N'hi ha una de gran y espaiosa amb cisterna, cotxeria i jardí, Informarán a n'aquesta imprenta.